

Mesterházi Mónika

MAJDNEM

Mikor majdnem valami nagy bajt csináltál,
mikor majdnem másról sem szól az életed,
ha marad hátra életed, mint arról az egy
rossz döntésről a rossz döntések sorában,
hogyan tudsz kimenekülni a veszélyes döntés
lehetőségéből, ami a rossz pillanatban rejlett,
és hol sorakoznak rossz döntések veszélyes sorokban,
hol válik el előzmény és ok, ami oda vezetett,
a rossz döntéshez, és döntés volt-e még,
és ha jönnek döntéshelyzetek, hiszen más se jön,
honnan tudod, hogy döntesz, vagy csak összeáll
valami egy olyan sorozatban, aminek az elemei
veszélyesen dőlnek?

Annyi veszteség után, annyi előre látott és váratlan
veszteség után, amikből felálltál, ahogy felálltál,
ne kelljen meghülyülni, vannak itt még
felelőségek, jóformán más nem is maradt,
csak felelőségek és teendők, ne kelljen
meghülyülni, ez nem volt benne tényleg,
mozdulatok szabadsága, jó lett volna, szeretni még,
de véget ért, bár megadatott, megadatott és megtartott
annyi éven át, és nem is láttál messzebb,
de benne volt a vég, és a gyereklétben is,

akiról mindig tud az anyja, amit el se mond, amit
nem is kéne tudnia, benne kellett, hogy legyen a vég,
amikor hirtelen mindent lehet, teljes szabadság,
hiszen minimális életjelek megteszik most már
erre-arra, annyi se,

amikor nem kéne más, mint megtalálni, hogy mi van
a körön belül, ha van, ha nincs is rá idő,
de ez nem volt benne, meghülyülni, ez tényleg
nem volt sehol, ilyesmi másokkal történik,
mint a baleset, a halál.

© Fortepan, 1939